

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **X**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledeč nad Sázavou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČO 708 92 822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2024, č. j. KUPA 2973/2024-03

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. V nyní projednávané věci se soud zabývá včasností žaloby v návaznosti na obstrukční a zneužívající postup žalobce v průběhu správního řízení.

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

2. Městský úřad Vysoké Mýto, odbor dopravních a správních agend (dále „*prvostupňový orgán*“) rozhodnutím ze dne 18. 12. 2023, č. j. MUV/087742/2023 AJ (dále „*druhé prvostupňové rozhodnutí*“) uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění (dále „*zákon o silničním provozu*“). Uvedený přestupek spočíval v tom, že žalobce jako provozovatel vozidla dne 30. 12. 2022 v obci Vysoké Mýto nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, konkrétně aby byla dodržena nejvyšší dovolená rychlost. Za spáchání přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
3. Proti druhému prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítl a druhé prvostupňové rozhodnutí potvrdil (dále také „*napadené rozhodnutí*“).

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

II. Žaloba a její obsah

4. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) u zdejšího soudu dne 12. 5. 2025. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
5. V žalobě namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu zániku odpovědnosti za přestupek uplynutím promlčecí doby. Uváděl, že naposledy byl běh promlčecí doby přerušen dne 19. 12. 2023, kdy bylo vydáno druhé prvostupňové rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 13. 3. 2025, tedy po zániku odpovědnosti za přestupek. K doručení napadeného rozhodnutí společnosti POSPA Investment a.s., IČ 282 15 222 (dále také „společnost POSPA“) uvedl, že žalobce si žádného zmocněnce ke svému zastupování nezvolil, žádnému zmocněnci neudělil plnou moc.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření nejprve shrnul průběh řízení před prvostupňovým orgánem a před žalovaným. Uvedl, že žaloba byla podána opožděně. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 11. 2024. Žaloba byla podána dne 12. 5. 2025, tedy po uplynutí zákonem stanovené dvouměsíční lhůty. Dne 13. 3. 2025 byla žalobci doručena pouze kopie napadeného rozhodnutí na základě jeho dotazu ke stavu případu.
7. Dle žalovaného žalobce jednal obstrukčně s cílem zmást správní orgán. Zplnomocnění společnosti žalobcem vyplývá z písemností podaných v rámci prvostupňového řízení. Skutečnost, že společnost POSPA vystupovala jako zmocněnec žalobce, byla uvedena v několika písemnostech, kdy jedna z písemností byla dokonce nazvána plnou mocí. V písemnosti označené jako odvolání proti rozhodnutí o vině je uveden zmocněnec i zmocnitel, a jako podatel je označen „X v.z. POSPA Investment, a.s.“. Písemnost shodného znění byla zaslána z datové schránky zmocněnce (společnosti POSPA) i zmocnitele (žalobce). Doplnění odvolání bylo sice zasláno z datové schránky žalobce, nicméně opět s uvedením zmocnitele a zmocněnce a označením podatele jako „X v.z. POSPA Investment, a.s.“. Z popsaného postupu dle žalovaného vyplývá vůle žalobce být zastoupen, když sám žalobce výslovně neuvedl, že vztah s konkrétním zástupcem neexistuje. Naopak se žalobce choval tak, že je jeho vůlí být v řízení zmocněncem zastupován. Společnost POSPA sama zmocnění rovněž nevyloučila a ani v návaznosti na doručení napadeného rozhodnutí do její datové schránky nesdělila, že jí bylo napadené rozhodnutí nesprávně doručeno.
8. Žalovaný dále poukázal na obdobný postup společnosti POSPA v dalším řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 61 A 6/2025. Závěrem navrhl odmítnutí žaloby pro opožděnost nebo alternativně zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci soudem

9. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. *lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*
10. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*

11. Soud po pečlivém zvážení specifických okolností daného případu spočívajících v postupu žalobce ve správním řízení, který lze označit za zneužívající, dospěl k závěru, že žaloba je opožděná.
12. Z předložených správních spisů zjistil soud následující pro věc rozhodné skutečnosti. K jednání žalobce, v němž byl správními orgány spatřován přestupek provozovatele vozidla, došlo dne 30. 12. 2022. Ve věci rozhodl prvostupňový orgán nejprve příkazem doručeným žalobci dne 17. 3. 2023, který byl včasným odporem žalobce zrušen. Následně vydal prvostupňový orgán dne 26. 6. 2023 pod č. j. MUV/041683/2023 AJ rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu (dále také „*první prvostupňové rozhodnutí*“). Uvedené rozhodnutí však bylo k odvolání žalobce rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 9. 2023, č. j. KrÚ 79899/2023/ODSH/15 zrušeno. Důvodem zrušení byl nedostatečně zjištěný skutkový stav věci a procesní pochybení týkající se konání ústního jednání a společného řízení o více přestupcích žalobce. O vině žalobce rozhodl prvostupňový orgán znovu druhým prvostupňovým rozhodnutím vydaným dne 19. 12. 2023. Toto rozhodnutí bylo rovněž napadeno odvoláním, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. Napadené rozhodnutí doručil žalovaný do datové schránky společnosti POSPA dne 22. 11. 2024 a tohoto dne dle žalovaného napadené rozhodnutí nabylo právní moci. Dne 13. 3. 2025 bylo dle shodného tvrzení účastníků žalobci doručeno na základě jeho žádosti oskenované napadené rozhodnutí.
13. Předmětem posouzení v dané věci fakticky je, zda se žalobce v kontextu svého postupu v řízení před správními orgány, který dle soudu vykazoval prvky zneužití práva (viz níže), a v důsledku něhož žalovaný doručil napadené rozhodnutí dne 22. 11. 2024 společnosti POSPA, tedy subjektu, který byl opakovaně uváděn v písemných podáních činěných v průběhu přestupkového řízení, a s nímž žalobce vzhledem k opakovanému využívání jeho datové schránky kooperoval, mohl dovolat doručení napadeného rozhodnutí až dne 13. 3. 2025, kdy byla žalobci na základě jeho žádosti doručena oskenovaná verze napadeného rozhodnutí.
14. Z obsahu správních spisů vyplývá, že postup žalobce v rámci správního řízení se cíleně vymykal běžnému chodu věci. Lze konstatovat, že vykazoval obstrukční, a v případě odvolání proti druhému prvostupňovému rozhodnutí již zřejmé zneužívající prvky. Ve vícero podáních (odpor, vyjádření, odvolání a doplnění odvolání proti prvnímu i druhému prvostupňovému rozhodnutí) byl žalobce označen jako zmocnitel a společnost POSPA jako zmocněnec. Odpor obsahoval podpisy jak zmocnitele, tak zmocněnce a byla k němu doložena nepodepsaná plná moc, v níž byl rovněž žalobce označen jako zmocnitel a společnost POSPA jako zmocněnec. U plné moci nebyl podpis zmocnitele ani na výzvu prvostupňového orgánu, doručené jak žalobci, tak společnosti POSPA, doplněn. V odvoláních, resp. v jejich doplněních a ve vyjádření k podkladům rozhodnutí bylo uvedeno, že jde o podání činěné v zastoupení (k tomu srov. „*X v.z. POSPA Investment, a.s.*“). Při podání odvolání proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí bylo postupováno tak, že nejprve bylo blanketní odvolání zasláno z datové schránky společnosti POSPA, poté bylo podání shodného znění zasláno z datové schránky žalobce jako podnikající fyzické osoby a následně bylo zasláno doplnění odvolání z datové schránky žalobce jako podnikající fyzické osoby. Shodně bylo postupováno i v případě odvolání proti druhému prvostupňovému rozhodnutí.

15. Žalovaný v rámci odvolacího řízení, v němž bylo přezkoumáváno první prvostupňové rozhodnutí, postupoval v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“). Tedy vyzval společnost POSPA, z jejíž datové schránky bylo odvolání zasláno, a nad rámec své povinnosti i žalobce, k doložení plné moci osvědčující právo společnosti POSPA podat za žalobce odvolání, resp. zastupovat žalobce v odvolacím řízení. K tomu srovnej rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2019, č. j. 1 As 283/2018–3, odst. 24; všechna uváděná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz. V reakci na výzvu žalovaného společnost POSPA žalovanému sdělila, že *„odmítá být s žalobcem jakkoliv spojena nebo jej zastupovat, žádnou plnou moc nemá. Jen vyhověla žádosti žalobce a umožnila mu z její datové schránky poslat dokument, neboť žalobce neměl heslo od její schránky a končila mu lhůta. Dále společnost POSPA požádala, aby už nebyla k ničemu vyzývána a nebylo jí nic posíláno“*. V dalším řízení, po zrušení prvního prvostupňového rozhodnutí, prvostupňový orgán doručoval písemnosti včetně druhého prvostupňového rozhodnutí přímo žalobci.
16. Jak již bylo uvedeno výše, v případě odvolání proti druhému prvostupňovému rozhodnutí postupoval žalobce shodně jako v případě odvolání proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí. Tedy již potřetí v rámci správního řízení bylo podání (odpor a dvě odvolání) zasláno z datové schránky společnosti POSPA a ve všech třech uvedených podáních byla společnost POSPA označena jako zmocněnec a žalobce jako zmocnitel. U obou odvolání byl jako podatel označen *„X v.z. POSPA Investment, a.s.“*. V případě odvolání proti druhému prvostupňovému rozhodnutí žalobce však takto jednal v přímém rozporu s vyjádřením společnosti POSPA (viz odst. 15 tohoto usnesení).
17. Vyjádření společnosti POSPA, v reakci na výzvu žalovaného po podání odvolání proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí, o fakticky jednorázovém použití její datové schránky k odeslání odvolání proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí působí ve světle jejího dalšího postupu, tedy opakovaného a opětovného použití datové schránky, naprosto nevěrohodně.
18. Žalovaný v odvolacím řízení, v němž bylo přezkoumáváno druhé prvostupňové rozhodnutí, doručil napadené rozhodnutí společnosti POSPA. Vyšel totiž z toho, že právo společnosti POSPA zastupovat žalobce v odvolacím řízení bylo osvědčeno, když žalobce svým podáním ze dne 8. 1. 2024 potvrdil, že v dalším (odvolacím) řízení bude zastupován právě společností POSPA. K tomu srovnej stranu 5 napadeného rozhodnutí.
19. Doručení napadeného rozhodnutí žalovaným do datové schránky společnosti POSPA bylo dle soudu vyvoláno zneužívajícím jednáním žalobce, který jednáním ve shodě se společností POSPA cílil na vyvolání procesního zmatku, který byl způsobilý uvést žalovaného v omyl týkající se existence zastoupení žalobce ve správním řízení společností POSPA. Dle soudu takové, výše podrobně popsání, zneužívající jednání žalobce nemůže požívat právní ochrany ve smyslu, že by žalobce následně, tedy v soudním řízení správním, mohl tvrdit, že doručením napadeného rozhodnutí do datové schránky subjektu, s nímž v rámci celého správního řízení opakovaně kooperoval, nemá vůči němu jakékoliv účinky.
20. Zákaz zneužití práva je právní zásadou, jež se uplatňuje v hmotném i procesním právu. V platném právu ji výslovně vyjadřuje například § 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Za zneužití procesního práva lze považovat jednání procesní strany, které je v rozporu s účelem procesní normy či procesního institutu a jímž se procesní strana snaží pro sebe dosáhnout výhody nepředpokládané procesním právem nebo zmařit řádný postup řízení. K tomu srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 7. 2012, sp. zn. I. ÚS 988/12.

21. K uplatnění zásady zákazu zneužití práva správními orgány se ve své judikatuře opakovaně vyjádřil i NSS. Dospěl k závěru, že „zneužití práva představuje materiální korektiv formálního pojmání práva, jehož účelem je vyloučit ochranu jednání, které je zdánlivě v souladu s formálním právem, avšak zároveň je pocítováno jako zjevně nespravedlivé, neboť v rozporu s určitými základními hodnotami a s rozumným uspořádáním společenských vztahů působí společnosti újmu“. K tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2024, č. j. 7 As 268/2023-32, odst. 18.
22. Zákaz zneužití práva je krajním prostředkem řešení právních sporů (*ultima ratio*). Musí k němu být přistupováno zdrženlivě a s přihlédnutím k jiným obdobně důležitým principům jako je zejména právní jistota. Jednání, které je zneužitím práva, musí být dostatečně prokázáno, a to s ohledem na konkrétní okolnosti případu. K tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, odst. 30 a rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2022, č. j. 1 As 181/2021-68, odst. 27. Rozhodujícími faktory mohou být mimo jiné sériovost a stereotypnost vedených sporů spojených s opakováním obdobných či zcela identických postupů a argumentů. K tomu srov. usnesení NSS ze dne 14. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, odst. 6.
23. Jak již bylo uvedeno výše, soud shledal v jednání žalobce, resp. společnosti POSPA kooperující s žalobcem, učiněném zejména v souvislosti s podáním odvolání proti druhému prvostupňovému rozhodnutí zneužívající prvky. Obstrukční znaky bylo možné identifikovat v postupu žalobce v průběhu celého správního řízení, nicméně vyšší intenzitu, kterou lze dle soudu již označit za zneužití práva, získal postup žalobce až při podání odvolání proti druhému prvostupňovému rozhodnutí. To byla žalobcem zvolena stejná procesní taktika jako v případě odvolání proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí, tedy odvolání bylo zasláno prostřednictvím datové schránky společnosti POSPA a následně prostřednictvím datové schránky žalobce jako podnikající fyzické osoby. Takto však žalobce postupoval přes to, že ve vyjádření společnosti POSPA v předchozí fázi správního řízení, tj. v návaznosti na výzvu žalovaného k doložení plné moci, bylo tvrzeno pouze jednorázové použití její datové schránky k odeslání odvolání proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí.
24. V kontextu vyjádření společnosti POSPA a následného opětovného použití datové schránky uvedené společnosti k zaslání odvolání proti druhému prvostupňovému rozhodnutí lze dle soudu dospět k závěru, že žalobce svým jednáním patrně cílil na vyvolání procesního zmatku, resp. vyvolání omylu na straně správního orgánu v otázce (ne)zastoupení. Takové jednání dle soudu nemůže požívat právní ochrany ve smyslu, že by žalobce následně mohl tvrdit, že doručení napadeného rozhodnutí do datové schránky subjektu, s nímž v rámci celého správního řízení kooperoval a jehož datová schránka byla opakovaně (celkem třikrát) použita k odeslání podání správním orgánům, nemá vůči němu jakékoliv účinky, resp. tvrdit, že k doručení napadeného rozhodnutí žalobci došlo až dne 13. 3. 2025, kdy mu byla žalovaným doručena kopie napadeného rozhodnutí na základě jeho dotazu ke stavu případu.
25. Soud opakuje, že vyjádření společnosti POSPA, v reakci na výzvu žalovaného po podání odvolání proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí, o fakticky jednorázovém použití její datové schránky k odeslání odvolání proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí působí ve světle jejího dalšího postupu, tedy opětovného použití, naprosto nevěrohodně. Několikrát opakované použití datové schránky společnosti POSPA v rámci správního řízení svědčí o kooperaci žalobce s uvedenou společností.

26. Nad rámec výše uvedeného a jako skutečnosti podporující závěr o zneužívajícím postupu žalobce soud uvádí, že dotaz ke stavu odvolacího řízení učinil již sám žalobce až po uplynutí promlčecí lhůty, s nímž je ze zákona spojen zánik odpovědnosti za přestupek, a doručení napadeného rozhodnutí do datové schránky společnosti POSPA zůstalo ze strany společnosti POSPA bez jakékoliv reakce vůči žalovanému. Tedy společnost nesdělila žalovanému, že žalobce nezastupuje a že jí tedy bylo napadené rozhodnutí doručeno nedůvodně. Byť taková povinnost z právního řádu nevyplývá, bylo by zřejmě možné takové jednání společnosti POSPA rozumně očekávat v případě nikoliv zneužívajícího postupu, jehož cílem by nebylo přispění k vytvoření podmínek pro zánik nezbytnosti žalobce za přestupek uplynutím promlčecí doby. Kooperaci žalobce se společností POSPA a závěru o záměrné matoucí taktice žalobce (v kontextu výše popsaného postupu žalobce v průběhu celého přestupkového řízení) nasvědčuje i žádost společnosti POSPA o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, podaná v souvislosti s předmětným přestupkovým řízením. Soud k tomu podotýká, že žádosti o informace jsou podle znalostí plynoucích z úřední činnosti soudu velmi často spojeny s obstrukčními praktikami cílenými na limitaci schopností správních orgánů směřujících k efektivnímu, řádnému a včasnému vyřizování jejich kmenové agendy.
27. Soud rovněž nepřehlédl, že žalobce je, patrně nikoli náhodou, v řízení před soudem zastoupen advokátkou, která je začasté spojena se zastupováním osob, které využívají různé procesní obstrukce v přestupkových řízeních, jimiž ztěžují průběh správního řízení a postup správních orgánů směrem k vydání rozhodnutí o přestupku. K tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 2. 2025, č. j. 20 A 4/2024-22 nebo rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 8. 10. 2025, č. j. 61 A 6/2025-49. V obou uvedených věcech v rámci správního řízení vystupovala, stejně jako v nyní projednávané věci, i společnost POSPA.

V. Závěr a náklady řízení

28. Soud shrnuje, že má za to, že výše popsané zneužívající jednání žalobce, i při vědomí zásady zákazu zneužití práva jako krajního prostředku řešení právních sporů, nemůže požívat právní ochrany ve smyslu, že by se žalobce v tomto následném soudním řízení správním mohl dovolat doručení napadeného rozhodnutí žalobci až dne 13. 3. 2025, kdy mu byla doručena kopie napadeného rozhodnutí na základě jeho dotazu ke stavu případu, s tím, že nebude zohledněno doručení napadeného rozhodnutí společnosti POSPA, tedy subjektu, s nímž žalobce zejména vzhledem k opakovanému využívání jeho datové schránky kooperoval a vytvořil procesní zmatek týkající se možného zastoupení žalobce uvedenou společností.
29. V této souvislosti krajský soud odkazuje na nedávné usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2025, č.j. 22 As 70/2025-29 ve věci totožného žalobce, ve které správní soudy obdobné matoucí praktiky žalobce a jeho případného zmocněnce popsaly. Konkrétně v bodu 13 usnesení NSS uzavřel, že *„vyvolá-li osoba vlastní vinou u třetí osoby (správního orgánu) domněnku, že zmocnila někoho jiného k právnímu jednání, nemůže se dovolat nedostatku zmocnění, byla-li třetí osoba v dobré víře a mohla-li rozumně předpokládat, že zmocnění bylo uděleno.“*
30. Z výše popsaného plyne, že žaloba podaná u soudu dne 12. 5. 2025 byla podána opožděně, tedy po uplynutí zákonem stanovené dvouměsíční lhůty, neboť počátek běhu uvedené lhůty

se v důsledku zneužívajícího postupu žalobce jednajícího v kooperaci se společností POSPA váže k doručení napadeného rozhodnutí společnosti POSPA, k němuž došlo již dne 22. 11. 2024. Dle soudu je to pak žalobce, kterému nezbývá než nést následky svého zneužívající jednání plynoucího též z doloženého spojení se společností POSPA. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

31. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud dle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Současně soud rozhodl dle § 6a odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, o vrácení soudního poplatku žalobci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 9. prosince 2025

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra, v. r.
soudce